

ท้าวไม่ใช่การท่องเที่ยว

เวลามีคนเรียกผมว่านักคอมพิวเตอร์ ทางหนึ่งก็รู้สึกยึด แต่อีกทางก็ไม่ชอบคำโบราณนี้ ศาสตร์ด้านคอมพิวเตอร์พัฒนามากว่าหกสิบปี นับจากคำว่าคอมพิวเตอร์คือเครื่องคำนวณ เปลี่ยนมาเป็นไอที หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT คือ Information Technology) จนตอนนี้เริ่มใช้คำว่า ไอเอส หรือระบบสารสนเทศ (IS คือ Information Systems) แต่คนทั่วไปก็ยังเรียกอะไรๆ พวกนี้ว่าคอมพิวเตอร์อยู่อีก ก็ดีไปอย่าง เรียกง่าย จำง่าย เหมือนเรียกวิศวกรแล้วนึกไปถึงคนสวมหมวกกะโล่สีเหลือง สีแดง เดินไปมาอยู่ในดึกที่กำลังก่อสร้าง เลยทำให้มีลูกศิษย์มาถามบ่อยๆ ว่าเรียนคอมพ์แล้วได้อะไร เลยอยากเปรียบเทียบศาสตร์ด้านนี้กับการท่องเที่ยวเพื่อให้เข้าใจความสลับซับซ้อนกันสักหน่อย

หากเปรียบแล้วคอมพิวเตอร์ก็เหมือนรถทัวร์ เมื่อสี่สิบปีก่อนถ้ามีรถยนต์ส่วนตัวก็ต้องตื่นตื่น ต้องขับเที่ยวขับโซว์ แต่รถยนต์หรือรถทัวร์อย่างเดียวยังใช้ประโยชน์อะไรไม่ค่อยได้ ต้องมีอย่างอื่นประกอบ ไม่ว่าจะเป็นถนนหนทาง ปืน้ำมัน ทางด่วน ค่านเก็บเงิน ศูนย์การค้า แผนที่ แหล่งท่องเที่ยว ตลอดไปจนถึงไฟถนน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ประกอบกันเป็น “ท้าว” คือการไปเที่ยว ไปทริป เปรียบเหมือนไอทีที่มีเน็ต มีสายใยแก้ว มีโมเด็ม มีไฟร์วอลล์ มีเซิร์ฟเวอร์ มีเว็บไซต์ มีฐานข้อมูล สารพัด ไม่ได้มีแต่คอมพิวเตอร์อย่างเดียว ต่างๆ เหล่านี้รวมกันเป็นไอที

แต่ไอทีเองก็ไม่ใช่ว่าจะได้เรื่อง เพราะคำว่าไอทีเกิดจากพัฒนาการอันรวดเร็วของเทคโนโลยี ทำให้มีอะไรๆ มากมาย มีโมเด็ม มีเน็ตความเร็วสูงเข้าบ้าน ทำให้เกิดอาการติดเทคโนโลยีกันจนแง่ม หน่วยงาน องค์กร ห้างร้าน ต่างพากันขนซื้อกวาดเอาเทคโนโลยีเหล่านี้เข้าไปกอดไว้กันเป็นการใหญ่ เสียเงินเสียทองมหาศาลแต่ไม่ค่อยรู้กันว่าคุณหรือไม่ (ส่วนมากไม่คุ้มหรือครับ คุณอย่างคนที่เปลี่ยนสมาร์ตโฟนมือถืออัจฉริยะทุก 2-3 เดือน สิบครั้ง ซื้อข้าวช่วยน้ำท่วมได้ตั้งมากมาย)

สุดท้ายเลยมาเป็นไอเอส คือมองให้เป็น “ระบบ” หมายถึงการนำเทคโนโลยีหลากหลายด้านนี้มาทำให้เกิดเป็นระบบที่จะให้สารสนเทศ หรือข้อมูล เพื่อการดำเนินการและการตัดสินใจขององค์กร ดังนั้นประเด็นจึงย้ายไปที่การทำให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กร การให้บริการ การพาณิชย์และธุรกิจ เปรียบเสมือน “การท่องเที่ยว” ซึ่งไม่ใช่มีแต่องค์ประกอบอย่างรถทัวร์ ถนน สถานีบริการน้ำมัน แหล่งท่องเที่ยว แต่ต้องรวมไปถึงนโยบายของรัฐ การประชาสัมพันธ์ ดำรงจท่องเที่ยว การจัดการอย่างครบวงจรเพื่อดึงนักท่องเที่ยวเข้ามา พาเขาไปให้ถึงจุดหมาย ให้เขาพักอย่างสะดวกสบาย อาหารการกินอร่อยครบครัน เที่ยวชมธรรมชาติ สถานที่อันน่าสนใจ จับจ่ายใช้สอยอย่างเต็มอิ่ม จนที่สุดจึงเกิดความประทับใจ ย้อนกลับมาเที่ยวอีกแถมชักชวนเพื่อนฝูงพี่น้องญาติโยมมาด้วย อย่างนี้จึงเป็น “ระบบ” ที่เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ (และองค์กร)

ดังนั้นองค์กรทั้งหลายจึงต้องถามฝ่ายไอทีเอาไว้เสมอว่า “ชื่อมาทำอะไร ได้ประโยชน์กับพันธกิจขององค์กรหรือไม่” หรือถามกันให้เข้าเป้าเลยว่า “ได้ข้อมูลที่เราต้องใช้มาหรือยัง” อย่าให้ระบบสารสนเทศขององค์กรเหลือเพียงกล่องไฮเทคกองหนึ่งที่น่าเล่นน่าสนุกสำหรับนักคอมพิวเตอร์ แต่เปลืองเงินทองที่ลงทุนไป

ดร.ยรรยง เต็งอำนวย

ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Yunyong.T@Chula.ac.th

@YunyongTeng

13 ม.ค. 2554